

John William Waterhouse (1908) Apollo en Daphne

Gian Lorenzo Bernini (1625) Apollo en Daphne

Théodore Chassériau (1845) Apollo en Daphne

Apollo en Daphne

Daphne was een jonge vrouw uit Arcadië. Ze jaagde graag met haar vrienden langs de oevers van de rivier de Ladon. Ze aanbad de maagd-godin van de jacht Artemis en verkoos zelf ook maagd te blijven. Eros (Cupido) steunde haar hierin door een pijl, waarvan de punt met lood was omwikkeld, in haar hart te schieten om liefde af te weren. Omdat de God Apollo ooit Eros had gehoord met de opmerking dat hij boogschieten beter aan échte mannen over kon laten, schoot Eros hem een pijl met gouden punt in het hart om zijn liefde aan te wakkeren.

Daarom had Apollo Daphne lief, meer dan ieder ander in de wereld. Maar Daphne was bang voor hem, meer dan voor ieder ander in de hemel. Daphne, die zich realiseerde dat ze niet aan de God kon ontsnappen, bad tot de moeder-godin van de Aarde (Gaia) om hulp. De

aarde opende zich en voordat Apollo haar kon bereiken, zag hij dat het wapperende haar van Daphne veranderde in glinsterende bladeren.

Haar armen werden takken, haar huid veranderde in donkere bast en haar gezicht veranderde in de kroon van een boom met roze bloemen die nog steeds de schoonheid van haar wangen liet zien. Gaia had haar hulpkreet beantwoord en haar veranderd in een laurierboom (Daphne betekent laurier).

Apollo reikte uit, verzamelde enkele bladeren en maakte ze tot een krans. Hij raakte de stam aan en voelde haar lichaam beven onder de bast. Hij omarmde de takken en overlaadde het hout met kussen maar de takken weken terug onder zijn lippen. "Omdat je mij vrouw niet kunt zijn", zei hij "zal deze boom laurier heten en zal deze boom de mijne zijn. Omdat ik de eeuwige jeugd heb, zul je altijd groen zijn en zullen je bladeren altijd fris blijven. Daphne, je hebt mijn achtervolging gewonnen, daarom zal deze krans van bladeren het geschenk zijn voor eenieder die een wedstrijd zal winnen. Koningen zullen haar met trots dragen."

Apollo was de God van muziek en gedichten, maar desondanks kon hij zijn eigen hartepijn niet verlichten. Dus verborg hij zijn gezicht dagenlang achter donkere wolken. Zelfs Eros rouwde, hij durfde niet erop uit te gaan, bang als hij was dat de zijn vleugels niet tegen de stormen bestand zouden zijn.

In veel landen staat de boom van Daphne in tuinen, tussen de rozen en de lelies. Als je vraagt naar Daphne, zal de tuinier haar aanwijzen omdat hij de boom bij haar naam kent.

Apollo and Daphne

Daphne was a young Arcadian girl who used to hunt with her friends along the banks of the river Ladon. She worshipped the virgin goddess of hunting Artemis and had chosen to remain chaste herself. Eros (Cupid) assisted her chastity by firing a lead-tipped arrow into her heart to repel love; at the same time he shot Apollo with a gold-tipped arrow to excite love, because the god had taunted him by telling him to leave archery to real men.

Because of this, Apollo loved Daphne more than anything in the world. Yet Daphne was more afraid of him than of anything else in the sky. Daphne, realizing that she could not escape the god, prayed to the mother goddess Gaia for help. The earth opened and before Apollo could reach her, he saw Daphne's waving hair change into glistening leaves. Her arms became branches; her skin changed to dainty bark; and her face turned into a treetop with pink flowers that showed, even still, the beauty of her cheek. Gaia had responded -- and transformed her into a laurel tree. (Daphne means laurel.)

Apollo reached out and gathered the leaves and made them into a crown. He touched the stem and felt the flesh tremble under the new bark. He embraced the branches and lavished kisses on the wood. The branches shrank from his lips. "Since you cannot be my wife," said he, "this tree shall be called laurel and it shall be mine. As eternal youth is mine, you shall be always green and your leaf know no decay. Daphne has won the race against Apollo; the wreath of these leaves shall be her gift and mine to the bravest in every race. Kings and captains shall be proud to wear it."

Apollo as the god of music and poetry was not strange, but it was unfitting for the god of medicine to not be able to cure his own malady. So he hid his face for days behind dark clouds. Even saucy Cupid mourned and he did not dare go out until the storms were over for fear that Apollo's grief would spoil his wings.

In some countries you will find Daphne's tree in greenhouses among the roses and lilies. And if you ask for Daphne, the gardener will point her out, for he calls the tree by her name.